

Geachte commissieleden,

Gezondheid gaat iedereen aan, jongeren en ouderen. Bewegen en sport draagt daaraan bij. De rol van de overheid kan natuurlijk niet anders dan beperkt zijn. Iedereen draagt een eigen verantwoordelijkheid en er ligt vooral een taak voor ouders, onderwijs en gezondheidszorg. De gemeente kan voorlichting geven en faciliteiten bieden. Als er binnen en buiten de versteende omgeving goede en veilige voet en fietspaden zijn, kom je als wandelaar of fietser al een heel eind. De gemeente wil er ook voor zorgen dat er een stimulans is om gezond te eten. Ik ben benieuwd naar de wijze waarop dat tot uitdrukking komt in concrete stappen. Je mag hopen dat de middelbare scholen in de burgemeesterswijk verstandig omgaan met het verdwijnen van de door leerlingen drukbezochte supermarkt. Niet altijd even gezond. Als de gemeente de scholen stimuleert een alternatief te bieden met gezonde voedingswaren en goede voorlichting, prima. En, gelukkig, deze leerlingen maken ook volop gebruik van de faciliteiten van een nabij liggend en goed functionerend wijksportpark.

Dank aan het college voor de uitvoerige beantwoording van een aantal van de vele reacties op de nota sport en bewegen. De intenties zijn goed maar met enige regelmaat vraag je je af of de gemeente niet actiever en concreter kan zijn in haar beleid. Maar goed, het gaat nog maar om het beleidskader.

Het is niet alleen maar bewegen. De gezondheid van de burgers is ook gebaat bij rust in de stedelijke omgeving. De binnenstad lijkt soms op een pretpark met geluiden waarvan je denkt dat het ook wel wat minder kan. Het introduceren van stiltegebieden, zoals genoemd, is prima maar waarom zou de stad zelf niet vaker in het jaar een domein van stilte mogen zijn. In onze samenleving is het accent komen te liggen op 24 uur per dag geluid, activiteit en consumentisme. Waarom zou een links college zich daarin niet kunnen onderscheiden door de gehele stad een aantal keren tot stiltegebied te verklaren. Na de kernwapenvrije stad Leiden – wie van u weet dat nog - ook eens een geluidsvrije stad! Rust en stilte kunnen immers bijdragen aan de gezondheid van ons allemaal. Dat aspect mis ik in de nota en in de beantwoording van de reacties. Want zoals mij vorige week overkwam: het stemgeluid van een spreker op een hockeyveld op 300 meter van mijn huis kon ik bijna letterlijk verstaan.

Soms zegt het College dat een aandachtspunt buiten het bereik van de nota valt. Het gaat echter verder: al in de inleiding op het commentaar wordt gewaarschuwd dat in het kader van deze nota niet gesproken mag worden over een bepaald wijksportpark. Alhoewel, een aantal keren wijkt het college hiervan zelf af. Zo ook op pagina 15. Ik citeer uit de reactie op de brief van iemand die het iconische rugnummer 14 heeft gekregen. Citaat: "Gelijktijdig met het opstellen van het voorliggende beleidskader is dit haalbaarheidsonderzoek uitgevoerd. Hieruit blijkt dat het ruimtelijk inpasbaar is". Hebben de schrijvers van deze tekst de behandeling van dit onderwerp in de commissie en de Raad van 20 juni wel gevolgd? En wat vindt de commissie dan van deze interpretatie? Inpasbaarheid is toch alleen mogelijk als aan met name genoemde voorwaarden is voldaan? Ik hoop niet dat instemmen met dit beleidskader betekent dat de trein bij het andere onderwerp gewoon voortdendert.

Dank u wel.

Ad van der Waals